

ΧCI. ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Κατὰ τὸν Μ. Σαραντῆ¹⁾ ἡ Χαλκίς εὐρίσκετο παρὰ τὰς Μέτρας

1 Σιάνιος 787²⁾ «(Χαλκηδόνος Θράκης)»³⁾

2 Ἀνόνημος 1170⁴⁾ ἐπὶ πατρ. Μιχαήλ (Φιλοσόφου) ἐξεδόθη ἐγκύκλιος συνιστώσα τὴν τήρησιν τοῦ κανόνος ΝΔ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου «περὶ τοῦ μηδαμοῦ ὑποδέχεσθαι παρ' ἐτέρων ἐπισκόπων ἀλλοτρίους κληρικούς». Τοῦτο δὲ ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτήματος Χαρτοφύλακος διὰ τρεῖς κληρικούς, ὧν ἓνα ἐχειροτόνησεν ὁ Χαλκίδος.

ΧCII. ΧΑΡΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Γ. Ι. Κονιδάρης^{1*)} ἀναφέρει «ὅτι ὁ Χαριουπόλεως δὲν εὐρίσκεται μετὰ τῶν ἐπισκ. Ἡρακλείας, ὅπως ἀνεθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. Μεταξὺ τῶν ἀρχιεπισκ. Αἴνου καὶ Δοκιπάρων προσετέθησαν, ἐν τῷ παρόντι συνταγματικῷ αἰ Θρακικαὶ ἀρχιεπισκοπαὶ Χαριουπόλεως καὶ Δέρκων, ἀλλὰ μὲ ἐσφαλμένην ἀναγραφὴν τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀμφότεραι δὲν ἀναγράφονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἐπιφανίου οὔτε ὡς ἐπισκοπαί. Εἶναι λοιπὸν πολὺ πιθανὸν νὰ ἐγένοντο ἐπισκοπαὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ζ' αἰῶνος. Κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Η' νὰ προήχθησαν εἰς ἀρχιεπισκοπὰς. Ἐν τῇ Παρισίῃ ἀναγραφῇ ἀναγράφεται δις ἤτοι ὡς ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὡς 8ῃ ἐπισκοπὴ τῆς ἐπαρχίας Εὐρώπης, ἧς μητρόπολις ἦτο ἡ Ἡράκλεια. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ζ' οἰκ. συνόδου καὶ τὰς ἀναγραφὰς 3,10 καὶ 13 φέρεται ὡς ἀπλῆ ἐπισκοπὴ Parthey σελ. 293. Τὸ γεγονός τοῦτο ἠνάγκασε τὸν De Boor, Zeitschrift für Kirchengeschichte νὰ δεχθῆ ὅτι ἡ Χαριουπόλις οὐδέποτε ἐγένετο ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἐπομένως ὅτι δέον νὰ θεωρήσωμεν ὡς παρεμβολὴν τὴν ἀναγραφὴν τῆς εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀρχιεπισκοπῶν. Τοῦτο βεβαίως εἶνε καθαρὰ ὑπόθεσις ἐναντίον τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῶσι τὰ ἐξῆς. Διὰ νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν παρεμβο-

Θρακικαὶ
Ἀθηνῶν
τ. 14! 1940
σ. 185-187

1) Περί τῆς ἐν Θράκῃ Χαλκίδος «Μεσαιωνικά Γράμματα» 1935 τόμ. Β' σελ. 156—170.—2) Le Quien τόμ. Α' σελ. 1149.—3) Μήλιας, τόμ. II σελ. 726, 753, 876.—4) Patr. τόμ. 119 σελ. 788—789—Γεδ. Π. Πίν. σελ. 366.

1*) Γ. Ι. Κονιδάρης: Μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ τοῦ Οἰκ. Πατρ. καὶ ἡ τάξις αὐτῶν 1934 σελ. 78—79.

λήν ταύτην δέον νά θεωρήσωμεν ἢ ὅτι ἦτο ἀναγεγραμμένη εἰς τὸ περιθώριον, ὅποτε ἐρωτᾶται διατί, ἢ ὅτι συντάκτης ἢ αντιγραφεὺς τις ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀναγράψῃ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὴν Χαριούπολιν ὡς 34ην ἀρχιεπισκοπὴν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη σκέψις ὁδηγεῖ κυρίως εἰς τὴν ἐκδοχὴν, ὅτι ἦτο ἀναγεγραμμένη εἰς τὸ περιθώριον ἢ ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὡς τοιαύτη παρελήφθη, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νά δεχθῶμεν, ὅτι εἰς τὸ περιθώριον τοῦ καταλόγου τῶν ἀρχιεπισκοπῶν θ' ἀνεγράφετο μία ἐπισκοπὴ, ἢ δὲ δευτέρα ὁδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι κάποιος ἐνδιαφερόμενος τὴν ἔθεσεν ὡς ἀρχιεπισκοπὴν καὶ δὴ ὡς 34ην. Τὸ δεύτερον τοῦτο ἀποκλείομεν, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς διπλογραφίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁπρ καὶ σπουδαιότερον, τὸν ὅλον ἱστορικὸν χαρακτήρα τῆς παρισίνης ἀναγραφῆς. Τὸ πιθανώτερον καθ' ἡμᾶς εἶναι ὅτι ἡ Χαριούπολις προήχθη εἰς αὐτοκέφαλον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 8ου αἰῶνος, ἀπώλεσε δὲ τοῦτο πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ζ' οἰκ. συνόδου διὰ λόγους ἀγνώστους».

Τῷ 1347 κατ' Αὐγουστον ἐπὶ πατρ. Κ)πόλεως Ἰσιδώρου ὑπετάγη ἡ ἐπισκοπὴ Χαριουπόλεως εἰς τὸν μητροπ. Ἡρακλείας ἀφ' ἧς πρὸ τινος εἶχεν ἀποσπασθῆ²⁾

Κατὰ τὸν μητροπολίτην Σάρδεων³⁾ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἴσως πρὸς καιρὸν τινὰ (Στ' αἰῶν) ἀνυψώθησθε καὶ εἰς ἀρχιεπισκοπὴν τῆς ἐπαρχίας Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ πάλιν περιελθούσα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπισκοπῶν τῆς αὐτῆς μητροπόλεως. Διαλυθεῖσα πιθανῶς τὸν 14' αἰῶνα διασώζεται ἔκτοτε ψιλωνύμως»

1 Θεοφύλακτος 787 εἰς τὰ πρακτικά τῆς Β' ἐν Νικαίᾳ συνόδου⁴⁾ μετὰ τὸν Τζουρουλοῦς καὶ πρὸ τοῦ Δαονίου καὶ εἰς ἄλλην μετὰ τὸν Καριουπόλεως καὶ πρὸ τοῦ Μαδύτου

2 Κοσμᾶς 879⁵⁾ εἰς τὴν ἐπὶ Φωτίου σύνοδον. Εἰς μίαν πρᾶξιν ἀναφέρεται Χαριτοπόλεως

3 Ἀνώνυμος 1289 ἢ 1290⁶⁾

4 Ἀνώνυμος⁷⁾

2) Acta τόμ. Α' σελ. 257.—3) Σάρδεων Στ' σελ. 131. —4) Mansi τόμ. 12 σελ. 905, 1099, τόμ. 13 σελ. 626.—5) Le Quien τόμ. Α' σελ. 1133—35.—6) Αὐτ.—7) Ὁμ.

- 5 *Ἀνώνυμος* 1347 Αὐγουστος, πρὸ μικροῦ προβιβασθεὶς εἰς τιμὴν μητροπολίτου ὑπεβιβάσθη εἰς ἐπίσκοπον ⁸⁾)
- 6 *Ἀνώνυμος* 1351 ⁹⁾) παρίστατο ἐν τῇ συνόδῳ ἐπὶ πατρ. Καλλίστου μεταξύ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Ἡρακλείας, ὁ Χαριουπόλεως Τιτουλάριοι
- 7 *Ἰωάσαφ*, προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Κορυτσᾶς, κατ' Ὀκτώβριον 1798 ¹⁰⁾)
- 8 *Διονύσιος* Δεκεμβρ. 1818 ¹⁰⁾)
- 9 *Ἰάκωβος* ἐξελέγη Ἰουν 1824 αἰτήσει τοῦ μητροπολίτου Πελαγονείας Ἰωσήφ «πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ἐν αὐτῷ ποιμνίου». Ἰουν. 1827 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Εὐρίπου ⁸⁾)
- 10 *Δανιὴλ* 26 Ἰουλ. 1833, ὁ Χαριουπόλεως Δανιὴλ τοποτηρητῆς Λακεδαιμόνος ¹¹⁾)
- 11 *Ἄνθιμος* 27 Ἰουν. 1837 ¹²⁾)
- 12 *Δωρόθεος* ἐξελέγη 3 Δεκεμβρ. 1855 «χάριν πνευματικῆς ἐπισκέψεως τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Σταυροδρομίῳ Χριστιανῶν». Ἰαν. 1862 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Ρόδου ¹²⁾)
- 13 *Καλλίνικος* πρὸς ὃν ἐγράφη ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1863 σχετικῶς πρὸς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς τοποτηρητοῦ τῆς μητροπόλεως Μολδαβίας ¹⁴⁾)
- 14 *Γεννάδιος* ἐξελέγη 30 Σεπτ. 1867, ὡς ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἰψωραθίων ¹⁴⁾)
- 15 *Γερμανὸς* 20 Φεβρ. 1896, ὡς ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος Σταυροδρομίου, 21 Ὀκτ. 1900 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καστορίας ¹²⁾)
- 16 *Φιλόθεος* 13 Φεβρ. 1903, αἰτήσει τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Γρηγορίου. 11 Μαρτ. 1908 μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως ¹²⁾)
- 17 *Κωνσταντῖνος* 15 Μαρτ. 1908 αἰτήσει τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας Φιλοθέου. 10 Ἰαν. 1912 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Μελενίκου ¹²⁾)
- 18 *Γεννάδιος* 27 Μαρτ. 1926, ὡς ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος Ταταούλων ¹²⁾)

8) Μ. Ι. Γ.: Ἱστορία τῶν τοῦ Χριστοῦ Πενήτων, 1939 σελ. 28.—9) Σωφρ. Εὐστρατιάδου. Βιβλιοκρισία «Ἑλληνικά» τόμ. Β' 1929 σελ. 472.—10) Σάρδεων Στ' σελ. 131—132.—11) Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, ἀρ. 23.—12) Σάρδεων: ξνθ' ἀν.

XCIII. ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ*

1 Πέτρος 431¹⁾ ²⁾ Ο Ἄμασ. ³⁾ ἀναφέρει τοὺς κατωτέρω :2 Ἀνδῆριος 431³⁾

3 Λογγῖνος 451

4 Σισίνιος 692

5 Σισίνιος 783

6 Διονύσιος 1520—1549

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

* Ἴσως τῆς ἐν Κρήτῃ.—1) Le Quien, τόμ. Α' σελ. 1127.—2) 1892 Ἰουν. 19.—
3) Mansi, τόμ. 4 σελ. 1216 «ἐπίσκοπος ἐπαρχίας Κρήτης, πόλεως Χερρονήσου»,